

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	9512100044
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9512100044.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Martina Piovartsyho, JUDr. René Štepánika, JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 19. marca 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného G. D. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB-3T 12/2012, prerokoval dovolania, ktoré podali obvinení B. E. a A. G., prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013, sp. zn. 1 To 7/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolania obvinených B. E. a A. G. odmietajú.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 29. júna 2012, sp. zn. BB-3T 12/2012, bol uznaný za vinného obvinený B. E. z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy formou účasti ako organizátor podľa § 21 ods. 1 písm. a/, § 144 ods. 1, 2 písm. a/, c/, § 138 písm. i/, e/, § 140 písm. a/ Tr. zák., (bod 1) a zo zločinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa §§ 346 ods. 1, 3 písm. b/, 140 písm. c/ Tr. zák. (bod 3) a obvinený A. G. z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, 2 písm. c/, § 138 písm. i/, e/, § 140 písm. a/ Tr. zák. (bod 1) a z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. (bod 2) na tom skutkovom základe, že

1/ v priebehu mesiacov máj až do 20. júna 2010 sa obvinení G. D., B. E., A. F., A. G. a minimálne jedna ďalšia nestotožnená osoba vystupujúca pod menom „I.“ spojili za účelom usmrtenia C. G. z F., kde za týmto účelom vytvorili organizovanú skupinu, vopred si naplánovali a rozdelili medzi sebou úlohy, spáchanie trestného činu koordinovali a skutok prebehol tak, že niekedy v mesiaci máj 2010 na presne nezistenom mieste na území F. alebo U. kraja si G. D. objednal za finančnú odmenu v presne nezistenej výške a doposiaľ presne nezisteného dôvodu súvisiaceho s osobnými vzťahmi u B. E. a A. F. vraždu C. G., nar. XX. C. XXXX, z F., pričom na základe takto objednanej vraždy C. G. jej vykonanie následne ďalej organizovali a riadili B. E. a A. F. za účasti G. D. a to tak, že zabezpečili ďalších ľudí a to D. N., nar. XX. C. XXXX, A. G. a doposiaľ presne nestotožnenú osobu pod menom I., konajúcich na ich

pokyny, pričom D. N. prostredníctvom G. D., nar. XX. O. XXXX a ďalších neznámych osôb zabezpečil osobné motorové vozidlo zn. H., svetlej farby, ktoré v konečnom dôsledku po úpravách malo karosériu typu sedan, evidenčné číslo D. a VIN číslo motora F. a taktiež osobne riadil obhliadky vytipovaných miest vykonania vraždy v F. a únikové trasy, ktoré predtým ukázal G. D., na čom sa zúčastnili I. a A. G. a všeobecne inštruoval I. ako objednaného E. a A. G. ako objednaného vodiča o miestach pohybu C. G., A. G. zabezpečil zbraň a to útočnú pušku E. vz. XX so sklopnou pažbou, a následne 20. júla 2010 v ranných hodinách A. G. a I. boli motorovým vozidlom používaným ako taxi riadeným A. L., nar. XX. N. XXXX, na pokyn a pod dohľadom B. E. odvezení po ceste z F. cez T. do F., kde vystúpili v čase medzi 07.00 až 08.00 hod. v blízkosti nadjazdu v meste, prestúpili do vyššie popísaného motorového vozidla zn. O., ktoré bolo prichystané a odparkované pod týmto nadjazdom a potom v čase okolo 08.40 hod. na tomto motorovom vozidle na G. ulici v F. počas jazdy pri predbiehaní osobného motorového vozidla zn. G. E., ev. č. F. z jeho ľavej strany spolujazdec A. G., osoba vystupujúca pod menom I., vystrelil viacero rán z útočnej pušky E. vz. XX so sklopnou pažbou, ktoré smerovali na predbiehané vozidlo a najmenej dvoma ranami zasiahli jeho vodiča C. G., čím mu spôsobili strelné poranenia v oblasti hlavy s masívnym krvácaním do mozgu a devastačné poranenie druhého prsta ľavej ruky, na následky ktorých 20. júla 2010 v čase o 11.00 hod. v NsP F. zomrel, bezprostredne po skutku sa A. G. s I. odviezli na použitom motorovom vozidle z F. do rekreačnej oblasti N., kde toto vozidlo odstavili a odtiaľ boli odvezení do T. s tým istým vozidlom taxislužby, ktoré ich v ranných hodinách priviezlo do F., pričom B. E. bol už za trestný vraždy odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júla 1997, sp. zn. 1T 86/1996 a tento rozsudok sa stal právoplatným na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. augusta 1997, sp. zn. 3To 43/1997,

2/ obvinený A. G. od presne nezistenej doby až do 15.30 hod. 6. augusta 2010, kedy bola vykonaná domová prehliadka na základe príkazu Okresného súdu Piešťany pod č. OS PN-V-10-1/2010-OUS-Ntt zo 6. augusta 2010 v obci F. okr. T., v rodinnom dome č. XX, prechovával v zásuvke skrinky v obývačke na 1. poschodí plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 2875 mg sušiny konope, z ktorých by bolo možné pripraviť na základe posudku KEÚ PZ Bratislava č. PPZ-10830/KEU-BA-EXP-2010 minimálne 6 obvykle jednorazových dávok drogy, v miestnosti č. 1 pestoval 78 ks rastlín rodu konope o priemernej výške 65 - 75 cm a hmotnosti 12,48 kg v mokrom stave, v miestnosti č. 2 pestoval 116 ks rastlín rodu konope o priemernej výške 40 - 45 cm a hmotnosti 22,28 kg v mokrom stave a 41 ks rastlín rodu konope o priemernej výške 70 - 75 cm a hmotnosti 9,91 kg v mokrom stave, v miestnosti č. 3 pestoval 90 ks rastlín rodu konope o priemernej výške 65 - 75 cm a hmotnosti 14,19 kg v mokrom stave, v miestnosti č. 4 pestoval 123 ks rastlín rodu konope o priemernej výške 40 cm a hmotnosti 14,51 kg v mokrom stave a 35 ks rastlín rodu konope o priemernej výške 85 cm a hmotnosti 8,07 kg v mokrom stave, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a ich pestovanie je na území Slovenskej republiky zakázané, zo zaisteného množstva rastliny a sušiny by bolo možné vyrobiť 29 394 až 61 743 jednorazových dávok drogy a predajom takéhoto množstva drogy pri minimálnej cene 1,7 Eur za jednorazovú dávku by bolo možné získať minimálne 49 969,80 Eur,

3/ osoba obsluhujúca mobilný telefónny prístroj s telefónnym číslom registrovaným na Mgr. D. D., obhajcu obvineného A. G. v trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS:KRP-117/OVK-TT-2010 na Úrade justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave 29. septembra 2010 v čase okolo 13.20 hod. počas výsluchu svedka Mgr. C. H. z účastníckej stanice s telefónnym číslom XXXX XXX XXX evidovanej na meno D. D., T., L.. U. XXXX/XX zaslala na účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX evidovanú na meno B. E., T., Q. XXXX/XXB SMS správu s textom: „Zle vypovedal H., nebol vami kontaktovaný 5.9.2010 ohľadom zmluvy.“, pričom vedela, že túto účastnícku stanicu v tom čase používa B. E. a uvedená SMS správa mu ako adresátovi bude doručená, následne B. E. z účastníckej stanice s telefónnym číslom XXXX XXX XXX zaslal na účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX SMS správu s textom: „Co mám povedať ja?“, pričom vedel, že túto účastnícku stanicu v tom čase mal používať Mgr. D. D. a uvedená SMS správa mu ako adresátovi bude doručená, následne osoba obsluhujúca telefónny prístroj z účastníckej stanice s telefónnym číslom XXXX XXX XXX krátko po skončení výsluchu svedka H. zaslala na účastnícku stanicu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX SMS správu s textom: „Chorvátsko ok ale zmluvu mal G. doma ale vy ste najprv isli za H. lebo to požiadal G. ale H. nedvihal,

tak ste boli za jeho otcom a ten ju mal. To ste však nepovedali G. a ten zostal vtom že je od H.“ a následne bezprostredne po ukončení výsluchu svedka Mgr. C. H., B. E. toho istého dňa v čase o 13.45 hod. ako svedok v tomto trestnom konaní nepravdivo vypovedal podľa vyžiadaných a zaslaných inštrukcií v SMS správach od osoby obsluhujúcej vyššie uvedený telefónny prístroj za prítomnosti Mgr. D. D. ako obhajcu obvineného A. G. na tomto procesnom úkone, pričom B. E. tak konal za účelom vyvinúť obvineného A. G. zo skutku, za ktorý je stíhaný v uvedenom trestnom konaní.

Za tieto trestné činy špecializovaný trestný súd uložil obvinenému B. E. podľa § 144 ods. 2, § 34 ods. 5 písm. b/, § 38 ods. 2, 8 posledná veta, § 37 písm. f/, h/, § 41 ods. 1, § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom strázenia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní tri roky,

obvinenému A. G. podľa § 144 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 8 posledná veta, § 37 písm. f/, h/, m/, § 41 ods. 1, § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťpäť rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom strázenia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní tri roky.

V zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvineným G. D., B. E., A. F. a A. G. povinnosť spoločne a nerozdielne poškodeným uhradiť škodu vo výške: L. 31.245,86 Eur a Q. 375,59 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených E. D. a H. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Rozsudok špecializovaného trestného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 30. januára 2013, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 To 7/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených a prokurátora zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené obvineným E. 12. apríla, G. 11. apríla a ich obhajcov, JUDr. Jurajovi Gavalcovi, 12. apríla 2013.

Špecializovaný trestný súd predložil 22. januára 2014 najvyššiemu súdu dovolania, ktoré podali obvinení E. a G. na súde prvého stupňa 21. novembra 2013, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2013, sp. zn. 1 To 7/2012, v spojení s rozsudkom špecializovaného trestného súdu z 29. júna 2012, sp. zn. BB-3T 12/2012, z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. a G. aj podľa písm. i/. Za zásadné porušenie práva na obhajobu označili nevypočutie I. a uskutočnenie rekognície bez účasti obhajoby, skresľovanie dôkaznej situácie prostredníctvom utajovaného svedka, neoznamovanie totožnosti svedkov obhajobe. Pri dovolacom dôvode v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietali nezákonnosť výpovede svedka N. a záznamu telekomunikačnej prevádzky a G. u písm. i/ nesprávnú právnu kvalifikáciu skutku v bode 2 rozsudku.

Prokurátor podľa § 376 Tr. por. sa vyjadril, že neboli splnené dôvody dovolania. OČTK vyvíjali snahu o zabezpečenie osoby označenej ako I.. Za týmto účelom bol vydaný medzinárodný aj európsky zatýkací rozkaz. Utajený svedok vystupoval v súlade s Trestným poriadkom. Jeho výpoveď nebola rozhodujúca na uznanie viny, lebo len sprostredkúval informácie z počutia. Obe strany vopred s predpokladaným dátumom vypočutia dostali mená svedkov, ktorí po predvolaní na hlavné pojednávanie boli vypočutí kontradiktórnym spôsobom. Vyšetrovateľ postupoval v zmysle § 213 ods. 3 Tr. por. Nezodpovedá dokázanému priebehu skutku označenie svedka N. za návodcu a takýto úsudok sa vymyká logike. Na tvrdenia obhajcu o nezákonnosti dôkazu vykonaného záznamom telekomunikačnej prevádzky sú dva odlišné právne názory a je na slobodnom rozhodnutí zákonného sudcu, ktorý aplikuje.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolania sú prípustné, boli podané oprávnenými osobami, v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Obvinení pred podaním dovolania využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.). Dovolaná spĺňajú obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Dovovací súd dospel k záveru, že je treba ich odmietnuť na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c/ Tr. por.), lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody podľa § 371 Tr. por. (§ 567j ods. 7 Tr. por.).

Dovolanie predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty, pretože smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Výnimočnosť tohto inštitútu je vyjadrená obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Jednotlivé dôvody sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. a je úlohou dovolacieho súdu posúdiť, či námietky dovolateľov obsahovo naplňajú niektorý z uplatnených dovolacích dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu predpokladá vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Zaručuje sa vo všetkých fázach trestného konania a tvorí rad po sebe idúcich právnych postupov, ktoré sa prelínajú celým trestným konaním. Zmyslom tohto práva je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu. Právny rámec obhajoby dotvára celý rad úkonov upravených v Trestnom poriadku. Interpretácia dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. však musí byť oveľa užšia. Nie je ním akékoľvek, resp. každé porušenie práva na obhajobu, ale len také, ku ktorému došlo zásadným spôsobom. Podľa ustálenej súdnej praxe dovolací dôvod v tomto smere bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich bezprostredne k rozhodnutiu bez prítomnosti obhajcu a podobne. Dôležité sú konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne i vo vzájomných súvislostiach.

Námietkami, ktorými obvinení odôvodňujú existenciu dôvodu podľa písm. c/ ods. 1 § 371 Tr. por. (nevypočutie „I.“, námietky k utajenému svedkovi, neoznamovanie totožnosti svedkov obhajobe vopred), sa zaoberali už vo veci konajúce súdy. Dovolací súd považuje ich úvahy a závery za správne a zákonu zodpovedajúce. Obhajcovia boli vyrozumení o mieste, čase a druhu pripravovaných procesných úkonov a mali možnosť sa ich zúčastniť. Svedkovia boli na hlavnom pojednávaní kontradiktórne vypočutí a obhajoba mala možnosť im klásť otázky. Čítanie výpovedí svedkov z prípravného konania v zmysle § 264 Tr. por. obhajoba na pojednávaní nenamietala. Za týchto podmienok nejde o naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Nie je možné akceptovať námietku obvinených o skresľovaní dôkaznej situácie prostredníctvom utajeného svedka. V tejto spojitosti dovolací súd považuje za kľúčové, že vina obvinených nebola založená v zásade len na výpovediach tohto utajeného svedka a nebola vo veci rozhodujúcou výpoveďou, čo vyplýva aj z odôvodnenia odsudzujúceho rozsudku. Opačná situácia, t. j. uznanie za vinného odsudzujúcim rozsudkom založené v zásade len na výpovediach utajených svedkov nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim zo základného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nepripúšťa námietky o nevykonaní dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným (nevypočutie I.) ani ohľadom hodnotenia dôkazov. Konajúce súdy sčasti akceptovali návrhy strán na doplnenie dokazovania, zároveň zdôvodnili, ktoré návrhy a prečo neakceptovali. K zásadnému porušeniu práva na obhajobu nedošlo. Dovolací súd vyhodnotil argumentáciu obvinených vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu ako nedôvodnú.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Za zákonný spôsob získavania dôkazu v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. sa považuje splnenie formálnych (procesných) podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu, ako aj splnenie materiálnych (obsahových) podmienok, t. j. aby úkon - použitý dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu - bol zameraný na zistenie skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

V tomto smere sa dovolací súd stotožňuje so závermi odvolacieho súdu. Právoplatné odsúdenie obvinených je výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v

ktorom nedošlo k žiadnym zásadným procesným chybám. Dôkazy boli získané zákonným spôsobom a vyhodnotené jednotlivo i v súhrne, podľa vnútorného presvedčenia súdu, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Dovolací súd preskúmal námietky obvinených. Nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Výsluch svedka N. (pôvodne obvinený) na hlavnom pojednávaní bol zákonný. Označenie tejto osoby za návodcu v zmysle § 21 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nezodpovedá priebehu skutku. Neobstoí tvrdenie dovolateľov o nezákonnosti záznamov telekomunikačnej prevádzky. Legalita a legitimita nasadenia informačno-technických prostriedkov vyplýva zo spisového materiálu, pričom súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal s touto otázkou. Zásah do súkromia v podobe nariadenia odposluchu a zaznamenávania telefonických hovorov bol založený na dostatku dôkazov schopných ospravedlniť zásah do práva na súkromie. Nasadenie technických prostriedkov bolo lege artis.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku v intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ide o situáciu, keď skutok v napadnutom rozhodnutí je kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nejde o žiadny trestný čin alebo ide o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdným skutkom dopustil. Dovolací súd však nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, pretože nie je legitimovaný posudzovať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Obvinený G. namietal, že súdy nesprávne právne kvalifikovali jeho konanie v bode 2 rozsudku v zmysle § 172 Tr. zák., hoci správne mal byť posúdený podľa § 173 Tr. zák. Tento skutok mal byť nesprávne právne posúdený aj z pohľadu ustanovení §125, § 126 Tr. zák.

V intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Súd prvého stupňa uznal obvineného za vinného v bode 2/ rozsudku z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, 3 písm. c/ Tr. zák. V tomto smere je potrebné poukázať na pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý síce obvineného G. uznal za vinného, že neoprávnene vyrobil a prechovával omamnú látku a psychotropnú látku a čin spáchal v značnom rozsahu, nesprávne však uviedol príslušné ustanovenie Tr. zák. Skutku zodpovedajúca právna kvalifikácia je § 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. Zistené pochybenie súdu však zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, tak ako to vyžaduje § 371 ods. 5 Tr. por.

Skutok v bode 2/ rozsudku nie je možné subsumovať pod skutkovú podstatu trestného činu podľa § 173 Tr. zák., ktorý postihuje výrobu, zadovážanie alebo prechovávanie predmetu určeného na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora. Takýmito predmetmi sú nielen zariadenia, prístroje a pod., ale aj suroviny, ktoré sú podľa povahy spôsobilé a súčasne určené na takúto výrobu. V prejednávanej veci ide o nájdené elektrické a elektrotechnické zariadenia používané pri tzv. hydroponickom pestovaní rastlín. Okolnosť, že zaistené rastliny rodu Cannabis (konopa) neboli upravené do podoby sušiny, nespochybňuje charakter zaisteného materiálu ako omamnej látky zaradenej podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, ktorých pestovanie je na území Slovenskej republiky zakázané. Samotné neoprávnené pestovanie je možné kvalifikovať ako trestný čin podľa § 171 Tr. zák., ak ide o pestovanie pre vlastnú potrebu, resp. ako trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ak ide o pestovanie pre potreby iného alebo v množstve väčšom než 10-násobok obvykle jednorazovej

dávky. K námietke nesprávnej právnej kvalifikácie z pohľadu ustanovení §§ 125, 126 Tr. zák. je potrebné uviesť, že značný rozsah činu (§ 172 ods. 3 písm. c/ Tr. zák.) odvodený od hodnoty drogy, je v rozsudku súdu prvého stupňa konštatovaný (49.969,80 Eur) a kvalifikačne zodpovedá ustanoveniu § 125 Tr. zák. V tomto smere dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie č. 120 (uznesenie Najvyššieho súdu z 28. januára 2014, sp. zn. 2Tdo 74/2013), ktoré bolo publikované aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 8/2014. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. za bodkočiarkou vylučuje, aby dovolací súd zistený skutok skúmal a menil, preto úvahy súdu, ktorými na podklade znaleckého skúmania k takému zisteniu dospel, nie sú v dovolacom konaní preskúmateľné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že skutok, ktorý bol ustálený súdmi v pôvodnom konaní, napĺňa základné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/, 3 písm. c/ Tr. zák.

Dovolacie dôvody obvinených B. E. a A. G. splnené neboli, preto dovolania na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.